

B013	Bijstand vaste lasten woning gedetineerde (vervallen)
Beleid	<p>Werkgroep 2010 heeft deze richtlijn opgesteld. Deze beleidsregel valt onder buitenwettelijke beleid. In de ombuigingsvoorstellen is dit afgeschaft.</p> <p>Bijstand voor vaste lasten van de woning van een gedetineerde wordt niet meer verleend.</p> <p>We konden bijstand voor de vaste lasten van de woning van een gedetineerde verlenen als:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de duur van de detentie korter is dan zes maanden; en - niets terugkeer naar de bestaande huisvesting in de weg staat; - er geen medebewoners (familie of anderszins) zijn die tijdens de detentie de betaling van de vaste lasten van de woning voor hun rekening nemen; en - de vaste lasten niet uit aanwezig vermogen kunnen worden betaald; en - er niet op een andere manier voor betaling van de vaste lasten kan worden gezorgd. <p>Met de beperking van de duur van de detentie is ook de duur van de verlening van de bijstand beperkt tot zes maanden.</p> <p>De volgende kosten waren noodzakelijk en kwamen voor vergoeding in aanmerking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - huur of hypotheekrente plus zakelijke lasten; - gas, water, elektriciteit - onroerende zaak-belasting; - inboedel- en opstalverzekering; - abonnementskosten telefoon, televisie en internet. <p>Kijk in § 1.9.3 voor de omschrijving van woonkosten.</p>
Links	§ 1.9.3 Woonkosten
	<p>Toelichting</p> <p>Artikel 35 lid 1 WWB biedt geen grondslag voor het verlenen van bijzondere bijstand voor de vaste lasten van de woning tijdens het verblijf in detentie.</p> <p>Verlening op grond van artikel 16 kan. Maar dit individualiseringartikel staat het vormen van beleid in de weg. Het zou dan hier dan ook gaan om buitenwettelijk beleid. Beleid op grond van de algemene bevoegdheid van artikel 108 van de Gemeentewet geniet de voorkeur.</p> <p>Hoe langer het verblijf in detentie, hoe kleiner de noodzaak om een woning aan te houden. Er is dus een moment aan te wijzen waarop, gelet op de duur van het verblijf in detentie, van de klant verwacht mag worden dat hij zijn woning opgeeft.</p> <p>Als de detentie langer duurt dan zes maanden is er voor de klant steeds minder sprake van terugkeer naar een vertrouwde thussituatie.</p> <p>Bovendien zullen de kosten van het aanhouden van een woning dan uitstijgen boven de kosten van het betrekken van een nieuwe woning.</p> <p>Als er medebewoners zijn (familie of anderszins) die de betaling van de vaste lasten voor hun rekening nemen, is de continuïteit gewaarborgd, en bestaat er geen noodzaak voor het verlenen van bijzondere bijstand.</p> <p>Hetzelfde geldt als er vermogen aanwezig is waaruit de vaste lasten</p>

tijdens de detentieperiode kunnen worden betaald, of er op andere wijze voor betaling van de vaste lasten kan worden gezorgd; bijvoorbeeld door het lenen van familie of vrienden.

Van huur, hypotheekrenten en zakelijke lasten is het duidelijk dat deze betaald moeten worden als belanghebbende de woning wil aanhouden. Dat geldt voor nutsvoorzieningen ook. De CRvB vindt (CRvB 01-02-2005, nr. 02/5981 NABW) dat niet kan worden verlangd dat de klant telefoon- en kabelabonnementen zou moeten opzeggen, aangenomen dat de detentie tijdelijk is, er onzekerheid is over de duur van die detentie en er kosten zijn van af- en aansluiting. Dit geldt ook voor een inboedelverzekering die tijdens detentie dient te worden voortgezet en waarvan de premie moet worden doorbetaald.